

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Vniversae Theologiae Speculativæ, Sacramentalis, & moralis

Petrus <a Sancto Josepho> Coloniæ, 1648

Liber III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42284

到1944年,1945年

LIBERIII

DE POENITENTIA.

CAP.I. DOenitentia est sacramentum novæ legis, à Ref.I. I Baptismo diffinctum,ut pote habens partes essentiales, effectus, & finem distinctum.

Ref. 2. Materia remota sacramenti Poenitentiæ funt, peccara actualia, sive mortalia, sive venialia post baptismum commissa.

Materia verò proxima funt actus pœnitentis, nem

pe contritio, confessio, & satisfactio.

Contritio aliqua & confessio sunt de essentia hujus sacramenti, non autem satisfactio ut actu imposita, vel impleta; sed quoad præparationem. animi.

Ref. 3. Forma absolutionis sunt verba illa, ego to absolvoà peccatis tuis, &c. sufficiunt autem ad esfentiam, dux illæ voces, Absolvo te.

Illius formæ sensus est, ego tibi confero gratiam

fanctificantem, quæ ex se peccara remittit.

Ut licita sit absolutio, ca proferri debet circa per-

sonam præsentem; imò & ut sit valida.

Ref. 4. Hoclacramentum iterari potest, quoties homo peccaverit. Quin & absolutio pluries dari po-

test super idem peccatum.

Non tamen absolutio pluries dari potest super eandem confessionem , ficut forma consecrationis proferri non potest nisi semel, super eandem materiam præientem.

CAP.II. Ref.1.Ad valorem sacramenti non requizitur perfectus ille dolor de peccatis, qui dicitur

contritio, sed attritio sufficit.

Ut quis detestetur omnia peccata, sufficitattritio concepta ex metu gehennæ, aut ex amore beatitudisnis, vel ex fœditate peccati.

Res. 2. Ut hoc sacramentum valeat, necessaria CIS)

.

96 DE POENITENTIA.
est contritio, seu attritio formalis nec virtualis sufficit.

Debetetiam dolor ille esse efficax, & habere adjunctum sirmum propositum non peccandi de cætero ita ut sola velleitas non sufficiat.

Ref. 3. Præterea necesse est ut ejusmodi dolor sit supernaturalis; esto in aliis sacramentis materia sit

res aliqua naturalis ordinis.

Unde qui bonafide accedit ad hoc sacramentum, cum sola attritione naturali, excusatur quidem à peccato sed valide non absolvitur.

Res. 4 Requiritur rursus ad valorem sacramenti,ut dolor se extendat ad omnia peccata mortalia, qua

in confessione proponuntur.

Imo ad alia commissa, qua inculpabiliter pratermittuntur; quare pœnirens debet detestari peccata, ex motivo generali quod ad omnia se exteadat.

Quod spectatad confessionem venialium, attritionem venialium, attrit

tionem, per se loquendo, valere porest.

Res. 5. Confessio valer, etsi attritio eam tempore pracedat: ut contingit si quis, dum conscientiam examinat, dolet de peccatis in ordine ad confessionem: & postea dum consitetur, nullum actum doloris elicit.

Imò ut confessio valear, attritio ex probabiliori & securiori sententia, debet eam præcedere, non modo natura, sed etiam tempore.

Ref. 6: Sacramentum pænitentiæ non potest esse validum & simul informe, seu carens esse este est.

Ex quo intelligis, non minorem sufficere attritionem ad valorem sacramenti, quam ad effectum il-

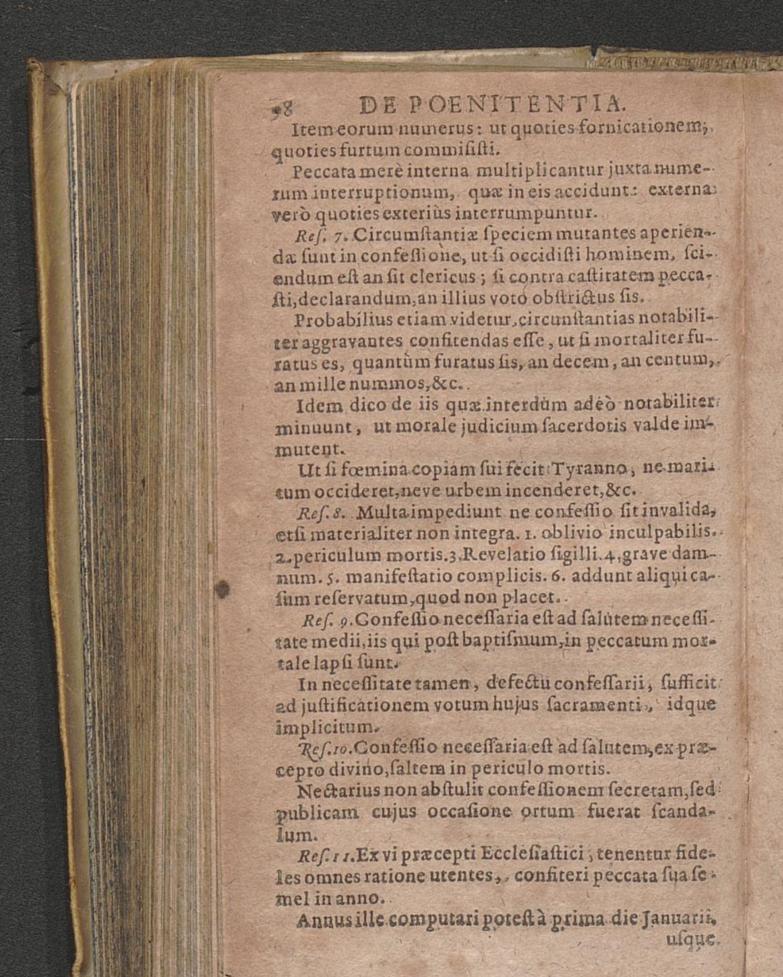
lius ..

CAP.III. Res.i.. Non est de necessitate sacramenti poenitentia, ut confessio siat voce humana: est tamen de necessitate pracepti, ut qui loqui potest, voce confiteatur.

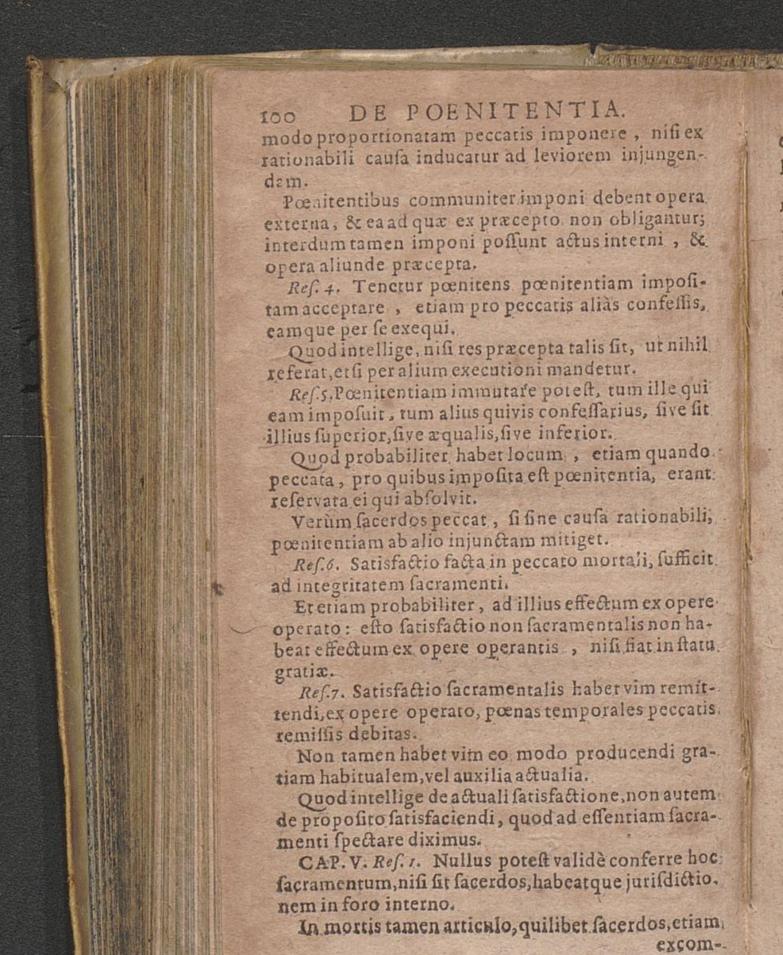
Hoc

AND THE PROPERTY OF THE PARTY O

DETAILED BY THE DE POENITENTIA. Hoc præceptum oritur ex consuetudine Ecclesiæ, contra quam agere, nifi ex gravicausa, peccarum est mortale. Quando præceptum confessionis urget, qui loqui non potest, tenetur aliis signis confiteri; nisi sit periculum evulgationis... t Res. 2. Non est de necessitate sacramenti, ut con-B fessio fiat secreto; imò licitè fieri potest publicè, ut fit in naufragio... Quod intellige per se loquendo; naminterdum per accidens est peccatum mortale, contra propriami charitatem, publicè confiteri. 10 Ref. 3. Si Titius det generalia signa doloris coram-E sacerdote, nequealiter possit confiteri, talis confessio sufficit ad valorem sacramenti. In foro tamen externo nunquam damnabitur Titius ranquam homicida, nisi probetur aliquem hod minem in particulari ab eo fuisse occisum. Ref. 4. Etsi Titius dederit generalia illa signa do-0 loris, absente sacerdote, porest lacerdos deinde ac-La cedens, etiam rationisusus destitutum valide absolvere. e' Imò in ea extrema necessitate, Titius licitè absolvit n potest;ac debet;idque consentance ad mentem Cle-) = mentis VIII. & Pauli V.) -Res. 5. Qui in confessione negat, se fecisse peccatum veniale quod fecit, aut affirmat se fecisse quod non 38 fecit, non peccar mortaliter. 0 Qui tamen negat se fecisse peccatum mortale quod fecit, aut affirmat se fecisse quod non fecit, peccat Te: mortaliter. Quod intellige per se loquendo, nambona side) sibiaffingere peccatum mortale, non est peccatum 10 mortale; neque propterea impeditur esfectus absolutionis: ti Res.6. Ad valorem sacramenti, species peccatorum n mortalium declarandæ sunt in confessione : ut si commissifi furtum, homicidium, &c. Itemi OC:

是可以的是某种 DE POENITENTIA. usque ad diem ultimam Decembris: ita ut quovis anni die huie præcepto satisfieri possit: Fideles 1amen solent confiteri in Paschate, quia tunc ad Eucharistiam tenentur accedere. 20 Qui non confitetur nisi venialia, si postmodum. incidat in mortale, tenetur illud co ipso anno confiteri. Qui non implevit praceptum confessionis uno anno, tenetur statim initio sequentis anni illud exe-Ut satisfiat pracepto Ecclesiastico confessionis, debet confessio esse formaliter integra, & conjuncta. 120 oum sufficienti dolore, ac proposito emenda: debet. etiam absolutione actu informari. r CAP.IV. Ref. r. Possunt homines in hac vita fatisfacere, idque de condigno, pro poenis remissa culpa: restantibus. Ut quis de condigno satisfaciat, debet esse viator, & in statu gratiæ: opus verò per quod satisfacit debet: 3, esse librum, honestum, & quodammodo supernatu-Sorale. Possumus satisfacere non tantum per opus consilii 6 sed etiam per opus præcepti, nec solum per opus internum led etiam per externum. Ad satisfaciendum requiritur ex parte Dei pro-1 missio, qua velit remittere pœnam purgatorii, proaltera longè leviori, in hoc mundo assumpta. it Ref. 2. Confessarius tenetur per se loquendo, sae tisfactionem aliquam pœnitenti, sensibus minime destituto, imponere. Non tamen ad hoctenetur, si pænitens ante absolutionem abunde satisfecerit: aut si contritio, ild lius judicatur sufficiens ad remissionem poena de-72 Verum, etiam in iis casibus congruentius, & secu-riùs est injungere satisfactionem aliquam, saltem levem. Ref. 3. Confessarius tenetur satisfactionem aliquo h modo

excommunicatus, & non toleratus, valide absolvere potest, à quibuslibet peccatis & censuris.

Potest etiam sacerdos aliunde carens jurisdictione, absolvere tum à venialibus, tum à mortalibus aliàs confessis.

Res. 1. Summus Pontisex habet in hoc foro jurisdictionem ordinariam, in omnes sideles torius orbis: Episcopus in omnes suos dioccesanos, & Parochus in eos omnes qui in illius parochia degunt.

Episcopus potest absolvere suum subditum, in aliena diœcesi : & Parochus suum, in aliena parochia.

Adtres prædictos jurisdictionis ordines, jurisdictiones omnes ordinariæ reduci possunt.

Ref.3. Ut valida sit confessio facta sacerdoti approbato, sufficit licentia Parochi, sine licentia Episcopia aut summi Pontificis.

Sufficit etiam, à fortiori, licentia summi Pontificis, sine licentia Episcopi aut Parochi.

Qui in Paschate confitetur Religioso privilegiato, satisfacit præcepto Ecclesiæ, de consessione

Ref. 4. Jurisdictio in hoc foro necessaria ad abfolvendum à peccatis, non confertur per ratihabitionem de suturo.

Et quod in jure dicitur, ratihabitionem retrotrahi, intellige in rebus que pendent à conditione de futuro: quales sunt contractus humani.

Nec etiam confertur proprie jurisdictio per consuctudinem, sed per consensum tacitum superiorum, ei annexum.

Ad valorem absolutionis requiritur, ut jurisdicio sacerdotis non sitimpedita, per censuras Ecclesia. sticas.

Impeditur autem in duobus duntaxat casibus, primò quando quis nominatim, & publicè est cen-

CHANGE COLUMN

t:

e.

u.

12

15

1-

n

1-

OC

0.

mi

n --

CONTRACTOR OF STREET OF STREET DE POENITENTIA TO 27 fura ligatus, secundo quando censura, incurrit ob noztoriam percussionem clerici. Ref. 6. Requiritur etiam ad valorem absolution nis, ut jurisdictio non sit impedita, vel limitata per cafuum reservationem. Pastores ordinarii possunt sibi peccata reservare: etiam Parochi: Quod intellige de peccatis mortalibus, etfi cenfuram adjunctam non habeant. Imo & de mortalibus mere internis, quæ de facto reservari non solent:at non de venialibus. Ref. 7. Superior non debet, nisi ex gravi causa denegare alieui facultatem, us poilitabiolyi à casibus. refervatis: Ut quis valide absolvat à peccatis mortalibas nunquam confessis, præter jurisdictionem, requiritur approbatio Episcopi. Quodramen non intelligitur de iis qui audiunt: confessiones regularium: nec de habentibus beneficium parochiale Approbatio danda est ab ordinario confessarii; qui non poteft fine gravi causa eam denegare, aut revocare. Etsi ex probabili sententia, approbatus à suo ordinario, censeatur approbatus pro omnibus Ecclefiis: puto tamen ejulmodi sententiam ad praxim, in Gallia non este deducendam. Ref. 8. Ut quis digne eligatur ad hoc facramentum ministrandum, debet este vir probus, & bouæ famæ. Debet etiam effe instructus scientia Theologia moralis, quantum requiritur ut de peccatis recte judicet in hoc foro ... Unde graviter peccat inferior, qui fine scientia.

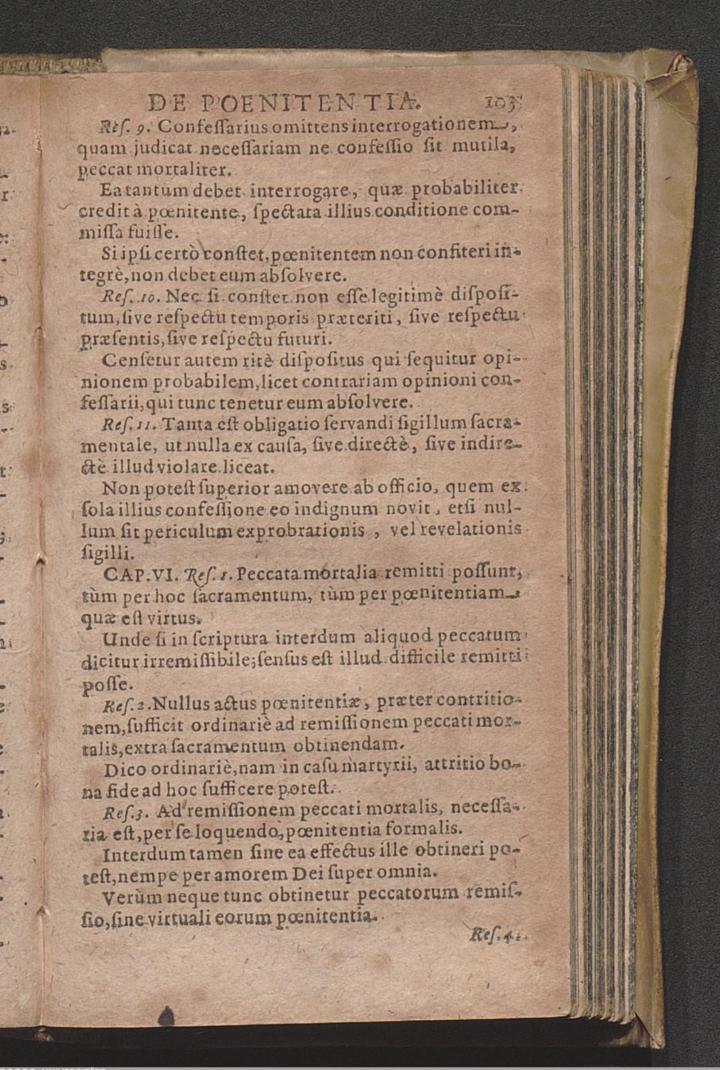
rior, qui eum exponit.

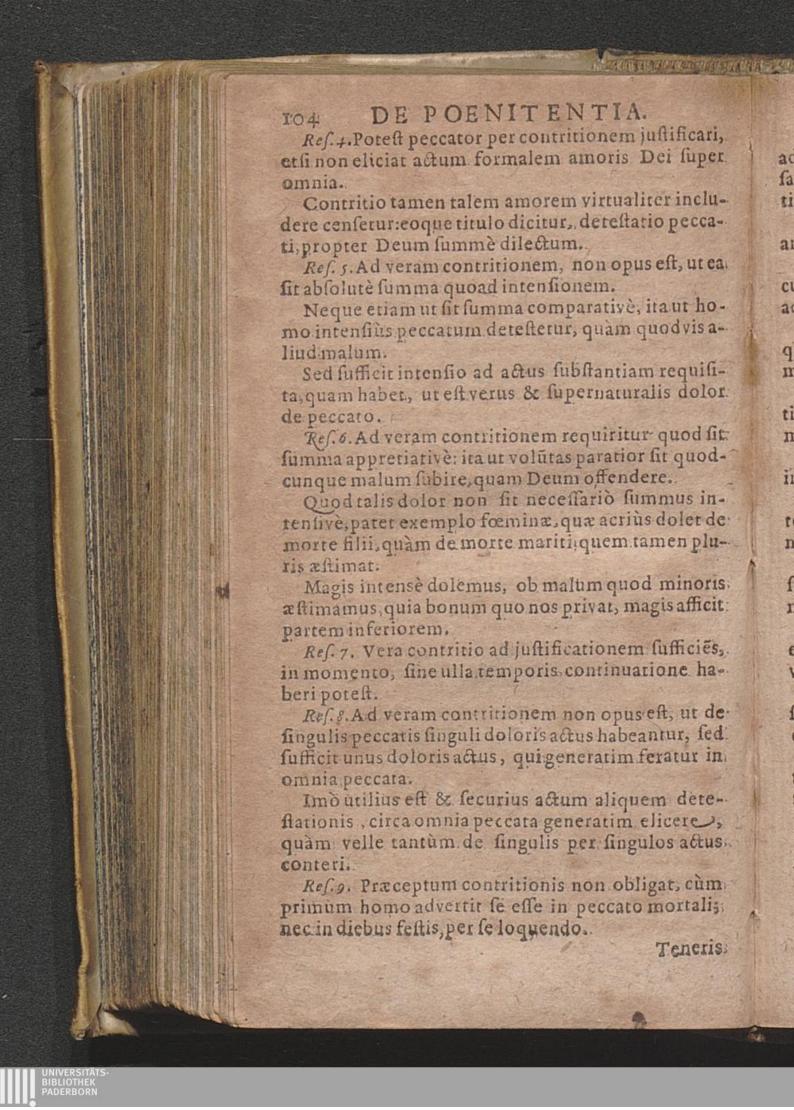
marum medico, ut remedia convenientia ad mor-

hum depellendum applicet.

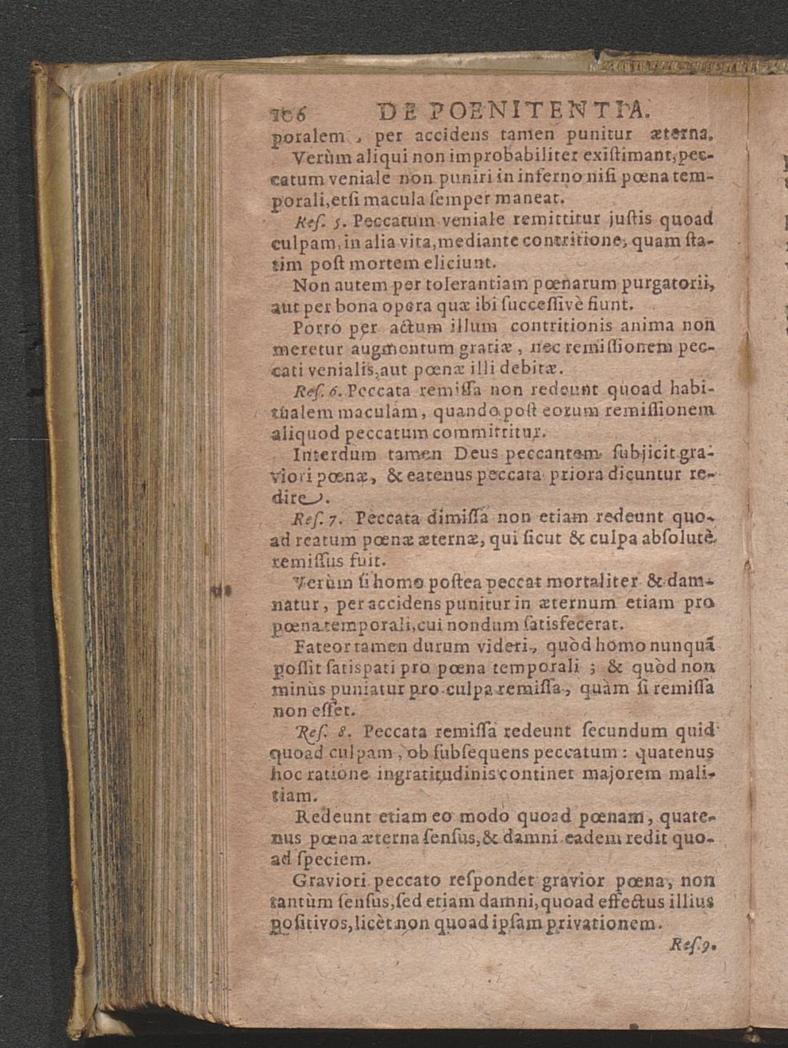
sufficienti confessiones audit; & multo magis supe-

Requiritur præterea magna prudentia in hoc ani-

中亚代的国文型设置 DE POENITENTIA. Teneris tamen succurrere proximo, statim atque advertis, eum in extrema necessitate corporali verfari, & restituere, statim atque nost. . alienum retinere. Ref. 10. Præceptum contritionis obligat, saltem in articulo mortis:nisi antea fuerit impletum. Verum probabilius est cum qui per sacramentum ai cum attritione justificatus fuir , non teneri de novo ad contritionem eliciendam. Ref. 11. Quando peccatum mortale remittitur . quoad culpain, poena etiam aterna illi debita remittitur. Non tamen semper tota poena temporalis remit-T. titur per sacramentum poenitentiæ, sicut per baptifit mum. Verum aliquando contritio adeò est perfecta, ut 1intuitu illius tota ejulinodi pœna remittatur. CAP. VII. Ref. 1. Peccatum veniale remitti po-6 teft, tam per facramentum quam per virtutem goe e: nitentia. 1-Ad remissionem venialium, extra sacramentum fufficit contritio virtualis, inclusa in actu perfecto a-15: IL: moris Dei. Ref. 2. Imò probabile est attritionem sufficere extra sacramentum, ut Deus remittat justo peccatum 55. 0 veniale. Ref. 3. Addo, ut peccatum veniale remittaturjusto, extra sacramentum, attritionem virtualem suffie. d. cerel'. Talem autem attritionem habet, qui ita affici-17 tur erga virtutem, ut eo ipso detestaretur peccatum veniale, fiipsi ut practice detestandum occur-2 Ex quibus collige, peccatum veniale nunquam. Sin remitti in hac vita, fine infusione gratiæ. Res. 4. Veniale conjunctum cum mortali nunqua 1 remittitur in alia vita, quoad culpam. 3) Unde etst ex se, non mereatur nisi pænam tempora-Si

CHARLE TOUR DE POENTTENTIA ... Ref. 9. Opera bona & meritoria qua adveniente peccato mortali, fuerant mortificata, eo per penitentiam ablato revivifcunt. Unde est discrime inter bona, & mala opera; quod hæe per pænitentiam abolentur: illa verò semper manent in acceptatione divina, & peccatum superveniens eorum tantum impedit effectum. Ref. 10. Homo per poenitentiam recuperat omnem gratiam deperditam, & totum jus ad gloriam, quodex pracedentibus meritis sibi comparaverat. Gratia que confertur ratione contritionis, ut dispositio est, datur juxta modum illius : non autemo quæ datur ratione contritionis, ut eft removens prohibens. Ref. 11. Merita omnia mortificata redeunt, per quantumvis minimam contritionem homo refurgat: Quo fit ut merita omnia reviviscant, statim atque homo elicit actum contritionis. Item ut homo, qui post peccatum mortale justiff. catur, resurgat semper ad majorem gratiam, quamunquam habuerit. DE EXTREMA-UNCTIONE. CAP. VIII. TXtrema-Unctio est facramentum no Dvæ legis à Christo institutum inchoative in noche coenx, & consummative post Resurre-

ationem.

Res.2. Materia remota hujus sacramenti est oleum:

olivarum, ab Episcopo benedictum.

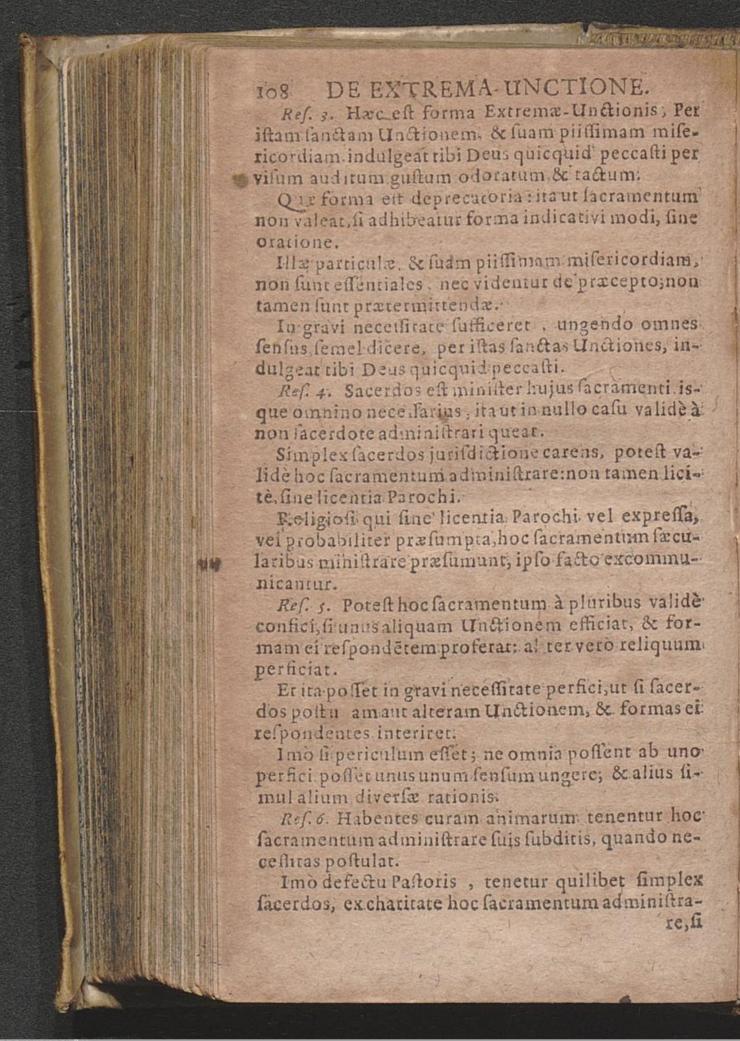
Proxima verò illius materia est unctio ex tali oleo: at benedictio Episcopi non est forma, sed materia præparatio.

Requiruntur septem Unctiones, nempe oculoru, aurium, narium, oris, manuum, pedum, &renum, Duç

tamen posteriores omittuntur in fæminis.

Non est de essentia sacramenti, ur Unctiones fiant ordine jam dicto, & in necessitate sufficit si ungatur unus oculus, una auris, &c.

Ref. 3 ..

DE EXTREMA-UNCTIONE. 109

re, si potest sine gravi incommodo, aut periculo.

Tempore pestis tenetur Parochus hoc sacrameno

tum ministrare, si potest sine vita periculo.

Res.7. Infantes non sunt capaces hujus sacramenti,
sed tantum adulti, qui vel habent actu, vel aliquando

Ref. 8. Hoc facramentum valide conferri non potest, nisi ægrotis graviter laborantibus, & in probabi-

livita periculo constitutis.

Ad hoc facramentum administrandum, non est expectandum tempus in quo agroti salus est omnino desperata.

Imo graviter peccant, qui expectant donec agro-

tus omni rationis usu destitutus sit.

Hoc sacramentum iterari potest, non modo in variis infirmitatibus sed etiam in eadem, si pluries vitæ periculum imminet.

Non est obligatio sumendi hoc sacramentum, sub peccato mortali; est tamen peccatum veniale, illud

ex negligentia præterinittere.

Res. 9. Hoc sacramentum confert gratiam habitualem cum auxiliis proportionatis ad roborandum animum agroti.

Confert etiam remissionem peccatorum, non quidem tantum per accidens, sed ex secundaria inten-

tione ipfius institutionis.

Unde potest facere ex attrito contritum, & justificare eum qui bona side ungitur cum sola attritione, putans se esse contritum: aut postquam cum attritione sensibus destitutus est.

Ref. 10. Rursus inter effectus hujus sacramenti numerari potest remissio pœnæ, quæ culpa remissa re-

manet,

Caterum pradicti effectus non conferuntur partialiter post singulas Unctiones, sed totaliter postquam totum sacramentum consummatum est.

Tantum hæc Unctio confert sanitatem corporis. fi id saluti infirmi juxta ordinem à divina providentia statutum, expedierit.